

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci
žalobce: **V. M.,**
nar.,
státní příslušnost: Ukrajina,

zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. CPR-12148-3/ČJ-2023-930310-V234,

takto :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-336085-18/ČJ-2022-000022-UA ze dne 2. 3. 2023, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 1 rok, tak, že nově bylo ve výroku uvedeno, že počátek doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, se stanoví dle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne doba k vycestování, která bude stanovena postupem dle § 120a odst. 5 téhož zákona. Ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.
2. Žalobce namítá porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“), nebyl dle něj dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Správní orgány si dále neopatřily dostatečné podklady pro rozhodnutí, čímž byl porušen § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobce uvádí, že v době kontroly dne 17. 10. 2022 se na území ČR nacházel pouze z důvodu vypuknutí války na Ukrajině, ke kterému došlo dne 24. 2. 2022, kdy žalobce nemohl objektivně vzhledem k probíhající válce vycestovat ze schengenského prostoru. Uložené správní vyhoštění je zjevně nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, s ohledem na jeho situaci bylo vhodné řízení překvalifikovat na řízení o povinnosti opustit území dle § 50a zákona o pobytu cizinců. Žalobce má za to, že v jeho případě nebyly dány zákonné důvody pro uložení správního vyhoštění. Žalovaný porušil také § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu, nepostupoval v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy, nešetřil oprávněné zájmy žalobce, nedbal, aby přijaté řešení dopovídalo okolnostem případu. Pro rozhodnutí nebyly splněny podmínky.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
5. Dle úředního záznamu ze dne 17. 10. 2022 se žalobce tentýž den dostavil ke správnímu orgánu za účelem žádosti o vydání potvrzení o ztrátě jeho cestovního pasu. Lustrací bylo zjištěno, že žalobce dne 14. 10. 2022 nahlásil odcizení dokladů s batohem. Dále bylo zjištěno, že byl žalobci dne 15. 9. 2022 vydán výjezdní příkaz platný do 14. 10. 2022. Žalobce ve lhůtě nevycestoval.
6. Součástí správního spisu je dále výjezdní příkaz vydaný žalobci dne 15. 9. 2022, na kterém je uvedeno, že se žalobce dne 15. 9. 2022 dostavil na OCP Praha s tím, že z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině nemůže vycestovat. Předložil cestovní doklad Ukrajiny, dle kterého přicestoval dne 30. 8. 2022, doklad nebyl biometrický. Na základě těchto skutečností byl žalobci podle § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vydán výjezdní příkaz s platností do 14. 10. 2022.
7. Dne 17. 10. 2022 bylo zahájeno správní řízení o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců.
8. Při výsledku dne 17. 10. 2022 žalobce sdělil, že rozumí českému jazyku, tlumočníka nepotřebuje. Je si plně vědom svého protiprávního jednání, doklad u sebe nemá, je ztracen, není schopen doložit pobyt na území. Na území schengenského prostoru naposledy přicestoval dne 30. 8. 2022 na základě cestovního dokladu, který nebyl biometrický. Přicestoval na Slovensko a ihned poté přijel tentýž den do ČR. Přijel za účelem návštěvy nezletilé dcery, která je občankou ČR. V rámci žádosti o dočasnou ochranu mu bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

sděleno, že na ni nemá nárok, neměl biometrický doklad. Byl mu vystaven výjezdní příkaz. V době příkazu nešel nikam řešit svůj pobyt, nevěděl o tom. Šel nahlásit ztrátu dokladu na policii. Není kontaktní na žádné adrese, zdržuje se po ubytovnách. Kontaktovat je možné pouze jeho bývalou družku, žalobce sdělil její telefonní číslo a adresu pobytu. Nemá zdravotní pojištění. V ČR má nezletilou dceru, stýká se s ní každý den, snaží se ji finančně podporovat, dcera bydlí s matkou. Správní vyhoštění by bylo nepřiměřené s ohledem na dceru. V domovské zemi má celou rodinu. Má se kam vrátit. Překážkou vycestování je válka v domovské zemi. Nic jiného mu tam nehrozí. Vyjma dcery a bývalé družky zde nemá žádné vazby.

9. Dne 2. 1. 2023 byla vydána žádost o provedení pobytové kontroly, kterou bylo požadováno provést v místě pobytu bývalé partnerky žalobce za účelem ověření povahy jeho rodinných vazeb na území ČR. Dne 18. 1. 2023 byla tato kontrola provedena, jak je doloženo záznamem ze dne 19. 1. 2023. Hlídkou bylo zjištěno, že se jedná o vícepatrový panelový dům. Jedna z poštovních schránek v domě byla označena jménem žalobce. Následně hlídka provedla šetření v domě a vyhledala příslušný byt. Hlídka se následně osobně setkala s bývalou partnerkou žalobce, která uvedla, že již tři roky nechodí a ani nežije s žalobcem, nenavštěvují se ani nekomunikují, žalobce taktéž neposílá finanční prostředky. Od jednoho známého pouze slyšela, že žalobce žije a pracuje na Moravě, jinak ale za poslední tři roky o žalobci nic neví.
10. Součástí správního spisu je dále závazné stanovisko MV ČR ze dne 20. 5. 2022, č. j. MV-93965-1/OAM-2022, se závěrem, že vycestování státních příslušníků Ukrajiny na Ukrajinu není možné.
11. Vyrozměním ze dne 16. 2. 2023 byl správním orgánem I. st. žalobce informován o tom, že správní řízení o správním vyhoštění bylo překvalifikováno na řízení podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců.
12. Dne 2. 3. 2023 bylo správním orgánem I. st. vydáno rozhodnutí č. j. KRPA-336085-18/ČJ-2022-000022-UA, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců ukládá správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU 1 rok. Počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy žalobce pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Dále bylo konstatováno, že podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců se na žalobce vztahují důvody znemožňující vycestování dle § 179 téhož zákona.
13. Dne 2. 3. 2023 bylo dále vydáno poučení cizince v případě nemožnosti vycestování dle § 179 zákona, kde byl žalobce informován o možnosti podat žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (§ 33 odst. 3 zákona).
14. Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 2. 3. 2023 odvolání, na základě kterého bylo následně rozhodnuto napadeným rozhodnutím o změně výroku tak, že nově bylo stanoveno, že počátek doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, byl stanoven podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování, která bude stanovena postupem dle § 120a odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Ve zbytku bylo napadené rozhodnutí žalovaným potvrzeno.
15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)),

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

16. Soud při svém rozhodování vyšel z uvedených právních předpisů:
17. Podle § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *výjezdní příkaz je doklad, který z moci úřední uděluje a) policie po zrušení nebo uplynutí platnosti krátkodobého víza, po ukončení přechodného pobytu na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, k němuž se vízum nevyžaduje, při vydání rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo rozhodnutí, kterým byla stanovena nová doba k vycestování, nebo při správním vyhoštění, b) ministerstvo po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, po zrušení přechodného pobytu občanu Evropské unie^{1b)}, po ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo po ukončení poskytování ochrany na území podle zvláštního právního předpisu).*
18. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
19. Dle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
20. Dle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
21. Dle § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.*
22. Podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *policie v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a 120 je povinna si vyžádat závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179); to neplatí, a) rozhoduje-li policie o správním vyhoštění při vycestování cizince na hraničním přechodu a cizinec výslovně uvede, že jeho vycestování je možné, b) pochází-li cizinec z bezpečné země původu podle jiného právního předpisu a neuvedl-li skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí podle § 179, nebo c) jde-li o občana Evropské unie.*

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

23. Podle § 120a odst. 4 zákona o pobytu cizinců *není-li vycestování cizince podle odstavce 1 nebo 2 možné, policie tuto skutečnost uvede v rozhodnutí o správním vyhoštění a ministerstvo cizinci udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (§ 33 odst. 3).*
24. Podle § 120a odst. 5 zákona o pobytu cizinců *pominou-li důvody znemožňující cizinci vycestování, policie vydá nové rozhodnutí pouze ve věci stanovení nové lhůty k vycestování podle zvláštního právního předpisu po vyžádání a na základě nového závazného stanoviska ministerstva. Dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zaniká platnost víza uděleného podle § 33 odst. 3 nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území; policie cizinci udělí výjezdní příkaz.*
25. Soud má za to, že otázka přijetí mírnějšího opatření k ukončení neoprávněného pobytu (§ 50a zákona o pobytu cizinců) souvisí s námitkou nepřiměřenosti doby zákazu pobytu, kdy je na žalující straně tvrdit rozhodné okolnosti, které určují rozsah soudního přezkumu. Žalobce jako důvod nepřiměřenosti doby zákazu pobytu, resp. správního vyhoštění jako takového, uvedl, že nebylo přihlédnuto k tomu, že důvod jeho nevycestování tkví v existenci válečného konfliktu v zemi původu. Takové tvrzení je však v rozporu s tvrzením žalobce ve správním řízení, který se dostavil k žalovanému z důvodu ztráty cestovního pasu, tedy že nemohl vycestovat z důvodu ztráty cestovního dokladu. Žalobní námitka se tak v určitém ohledu míjí s obsahem správního spisu a tedy i skutkového stavu. Okolnost existence válečného konfliktu žalovaný reflektoval, jestliže žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území Evropské unie, nicméně doba k vycestování žalobci určena nebyla. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění uvedl, že pominou-li podle § 120a odst. 5 zákona o pobytu cizinců důvody znemožňující vycestování, policie vydá nové rozhodnutí pouze ve věci stanovení lhůty pro vycestování. Nedochozí tak k nucenému vycestování žalobce. Žalobcem uvedená nemožnost vycestování zpět na Ukrajinu tudíž není relevantní, neboť žalobci za nynější situace nucené vycestování na Ukrajinu nehrozí.
26. K tomu soud uvádí, že je na uvážení správního orgánu, na jak dlouhou dobu s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016 - 41, uvedl, že: „*Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závisí-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003 - 38). Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 A 139/2002 - 46).*“ Proto je na žalující straně, aby důvody nepřiměřenosti doby zákazu pobytu pregnantně vymezila, aby soud tvrzení žaloby poměřil s odůvodněním doby zákazu pobytu a posoudil případné překročení mezí správního uvážení.
27. Další námitky žaloby ohledně porušení konkrétních ustanovení správního řádu správními orgány neobsahují konkrétní skutkové okolnosti, v nichž by bylo možné tvrzené nezákonnosti shledat. Argumentace žaloby v tomto rozsahu zůstala toliko v obecné rovině, která je pro účely soudního přezkumu založeného na dispoziční zásadě nedostatečná.

Shodně absentuje konkretizace tvrzeného zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Takto omezené žalobní body nejsou způsobilé založit soudní přezkum napadeného rozhodnutí, proto se jimi soud nemohl zabývat.

28. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalované žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 3. 7. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.